Ч. 103. Середа 22 (9) мая 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Палата послів. — З угорского сойму. — Европейский конґрес. — З італіяньско-турецкої війни.

Чутки про правительственну кризу вже давно утихли і кабінет ґр. Штірґка чує ся паном ситуациї. Ґр. Штірґк стоїть іза недуги подальше від парляменту, але він — як говорять лікарскі бюлетини — поволи дужає. Премієра заступає загалом мін. справ внутрішних ґр. Гайнольд, а безпосередної участи ґр. Штірґка треба би тілько для утвореня парляментарної більшости, та се — як замічує N. fr. Presse тепер не актуальне, бо для справи буджетової провізориї та войскової реформи більшість і так вже є.

По полагодженю в пятницю справи еміґрацийних референтів почало ся перше читанє буджетової провізориї, якої помимо найліпшої волі президента палати не можна було покінчити на однім засіданю і з огляду на протести південних Славян і ческих радикалів прийшло ся буджетову дебату по промові пос. Шмераля перервати. Докінченє буджетової дебати послідувало аж на вчерашнім засіданю.

Крім вчерашного засіданя буде радити парлямент перед Зеленими сьвятами ще нині в середу і четвер та буде переводити дискусию над службовою праґматикою державних урядників. Дискусия заповідає ся широкою і через ріжницю, яка заходить між становищем комісиї та правительства і через те, що міскі посли будуть старати ся виказувати свою дбайливість про ґрупи державних урядників, яких торкає ся службова праґматика. З огляду на те не можна припускати, щоби друге читанє службової праґматики покінчило ся ще перед сьвяточними фериями.

Звіт комісиї для державних функціонарів являє ся вислідом піврічних комісийних нарад та обіймає 265 стор. друку; до него додано 12 внесень резолюцийних і 32 внесеня меншости. Для учителів шкіл середних і судиїв зладжено окрему праґматику від державних урядників.

Палата послів радила вчера по полудни над першим читанєм буджетової провізориї. По промові пос. Форманка дискусию замкнено і вибрано ґенеральних бесідників. Ґенеральний бесідник „против“ п. Дулібич (Хорват) промовляв дві години по хорватски і обговорював відносини в Хорватиї і Славонії. По промові ґенерального бесідника „за“ п. Фукса, послідував цілий ряд фактичних спростовань. Говорили пп. Брайтер, Райцес, Штравхер.

Італіяньский посол Буґатто запротестував іменем свого клюбу против так вчасного замкненя буджетової дебати.

По відповіди президента Сильвестра, предложенє відослано до комісиї буджетової.

Засіданє скінчило ся по 8-ій годині вечером. Слідуюче нині.

З Будапешту доносять, що вчерашний день не приніс ніякого пояснення в заостреній теперішній ситуациї. Партия праці вправді не допустила до „тайного“ засіданя, але в дійсности пійшла в тім тілько на руку обструкциї, котра поставила собі за задачу не допустити до дискусиї над войсковими предложенями. Президент Навай зрезиґнував а его місце займе ґр. Тіса, котрий має перевести безвзглядну борбу з обструкциєю.

Вчера розійшли ся найріжнороднійші вісти про те, як уложать ся в найблизшім часі відносини. Поки що певне є лиш те, що Люкач не думає вести дальших переговорів з Юстом, Юст же не хоче ні на волос відступити від свого дотеперішного становища.

Після поголосок плян правительства представляє ся як слідує: 1) Виготовленє провізоричної реформи реґуляміну палати; 2) ухваленє войскових предложень; 3) ухваленє континґенту рекрута; 4) ухваленє виборчої реформи. Ухваленє виборчої реформи мало би наступити аж в осени.

Як зачувати також часть сторонництва Кошута наміряє підперти обструкцию сторонництва Юста.

Наради на вчерашнім засіданю вели ся

---

5)

Із споминів пройдисьвіта.

(Дальше).

V.

Брайтн, — по анґлійски пише ся Brighton купелеве місто в ґрафстві Сусекс на полудневім побережу Анґлії, було собі колись нужденним рибацким містечком, а нині то величаве місто, що тягне ся більше як 5 кільометрів вздовж побережа і має множество пишних будівель та елеґантних готелів, величавий замок збудований на взорець московского Кремля за 6 міліонів корон, величезне купелеве заведенє, три театри, цирк і т. д. та що найменше яких в 150.000 постійних жителів. Місто Брайтн розросло ся так дуже длятого, що оно віддалене від Льондону всего лиш 2 години їзди поспішним поїздом і що сюди що року з'їздить ся до морских купелів що найменше 50.000 людий. Що межи тим множеством гостий знайдуть ся і деякі людці дуже непевної екзистенциї, сему теж ніхто не подивує ся. Отже коли я пять літ тому назад перебував в сім місті, стала ся тут слідуюча правдива істория:

На дворі було досить погано і майже безнастанно падав дрібний дощ. Ті немногі цікаві, що зійшли ся були на причалі, зачали розходити ся, коли знов пустив ся дрібний дощ і заслонював вигляд на море. Коли може в годину опісля надплив пароплав, що приходить о пятій годині, на причалі було майже зовсім пусто.

Коли же на дворі погідно, то причаль єсть тим місцем, де не може обійти ся без обмови, бо то належить до проґрами купелевих гостий придивляти ся новим гостям зараз в першій хвили і після того їх критикувати.

Сим разом ледви чи було би виплатило ся іти з міста аж до причалї, бо кораблем приїхало лиш двоє нових гостий, на котрих мимо найліпшої волї, не можна було нічого незвичайного вмкрити.

Панок був собі мужчина здоровенний, літ около шістьдесять з коротко обстриженим волосєм і обголеними вусами та вже на десять кроків видко по нім було такого Американця, як то єго описують в книжках; пані була стрункого росту, хорошенька, з очима, з котрих збиточниця усьміхала ся, а з губами як ягоди, поза котрими, коли їх властителька балакала, показував ся рядок дуже миленьких як перли зубчиків. Не можна було ані на хвилинку сумнівати ся, що она француского походження.

Американець перший вийшов з корабля.

— Чи єсть де готель Сізайд (на побережу)? — спитав він коротко оглядаючись довкола поміж готелевою службою, що стояла в ждальни коло причалї.

— Тут, пане! — відозвав ся якийсь послугач в однострою і взяв ся зараз складати пакунки подорожного на малий ручний візок.

— Я хотіла би знайти собі помешканє в якім приватнім домі! — відозвала ся Француска до другого послугача готелевого.

— Добре, пані, то ходіть лиш зі мною. Вдовиця по капітані Шарпі удержує літний пансіонат для дам. За пять мінут будемо на місци.

Чоловік той не надумуючись богато забрав оба єї ручні куферки а молода дама пішла пішки за ним попращавшись ще раз кивненєм рукою з капітаном корабля, котрий зайшов був також до ждальні.

— Люба дівчина! — сказав капітан до керманича.

— То правда; така весела а така елеґантна! Я гадав спершу, що то може якась акторка.

Капітан покивав головою. — Ані гадки Едвардсе! Она завела була розмову зі мною і сказала мені, що єї батько єсть офіцером в анґлійскій службі і що она походить з Канади. Та й говорить добре по анґлійски, хоч трохи з чужосторонним наголосом. Але на акторку она мені не виглядає — мені здає ся, що і єї поведенє було инакше. Хоч і була весела, то все таки не забувала на то, що она велика пані і честь собі знає.

Керманич потакнув на то головою і на тім скінчила ся їх розмова.

*

Так минув тиждень. Веремя за той час

під проводом віцепрезидента Беатого, бо президент Навай вже не явив ся в соймі.

Як „Wiener Allg. Ztg." доносить з доброго жерела з Петербурга, дотеперішна акция російскої дипльоматиї стремить до скликаня европейского конґресу, який обговорив би всі справи, котрі видвигнули ся на дневний порядок в наслідок італіяньско-турецкої війни. Очевидно що Росиї розходить ся головно о управильненя справи дарданельскої і персько-турецкої границї. Як віднесуть ся до росийских намірів прочі держави, поки що не знати.

З італіяньско-турецкої війни надходять такі вісти:

З Константинополя доносять, що італіяньскі кораблї кружляють коло острова Хіос. Получене з Родос перерване, натомість удержане получене з Мітилене.

Радіотелеґрама ґенерала Амара д'Есте з корабля „Пеґазос" доносить, що Італіянці займили остров Симі і взяли до неволі его залогу.

З Константинополя доносять, що міністерство війни робить приготовленя до сконцентрованя войска по обох сторонах в'їзду до Босфору. Вчера обсадили два баталїони піхоти горби коло Боюк-дере.

Новинки.

Львів, 21 мая 1912.

— **Іменованя.** Є.В. Цісар іменував предсїдателя окружного суду в Бережанах Модеста Карагницкого, радником Двора і президентом окружного суду в Бережанах.

— **Відзначеня.** Є. В. Цісар надав директорови помічних урядів прокураториї скарбу у Львові цісарскому радникови М. Кршиїнови золотий хрест заслуги з короною. — Є. В. Цісар надав почтовому підурядникови І. Німчицкому в Дрогобичи з нагоди перенесеня его на власну просьбу в стан супочинку, срібний хрест заслуги з короною.

— **В Варшаві** помер один з найвизначнїйших польских письменників Болеслав Прус в 65 р. житя.

— **Артист на послуханю у Є. В. Цісаря.** Онигди приняв Цісар на послуханю славного актора Бавмайстра, який обходив сими днями 60 лїтняй ювілей своєї працї в двірскім театрі. Цісар сказав на послуханю між иншим: „Тішить се мене дуже, що бачу Вас так черствим і здоровим. Ви прецїнь старші від мене. Давнїйше я часто подивляв вашу штуку, а тепер рідко ходжу до театру". Артист відповів: „Ваша цісарска Милість маєте досить працї і журби". На се відповів Цісар: „О, то Бог знає". Актор просив при кінци послуханя о уцїловане руки Цісаря.

— **Конкурс.** Товариство „Бурса сьв. О. Николая" в Перемишли розписує конкурс на посаду адміністраторів економічних „Бурси" та „Інститута ґімназияльного". О се місце можуть старати ся передусім емерити без усякого иншого зобовязаня служобового — двоє бездїтних осіб — подружє, люди совісні та енерґічні, досьвідні у веденю інституций для молодїжи, чи инших подібних підприємств. До сферги добре би було долучити сьвідоцтва (віку, служби, практики) взглядно порученя від певних людий. Винагорода після умови. Вносити подання на адресу директора А. Алиськевича по день 15 червня 1912.

— **Місия у наших робітників в Німеччинї.** Сего року виїдуть на місию до Німеччини 4 наших сьвящеників. Шукати робітників се дуже тяжка і коштовна праця і велика страта часу. Для улекшеня тої місиї і для того, щоби місіонарі могли як найбільше число наших людий в Німеччинї відвідати, просить Товариство сьв. Рафаїла для охорони руских переселенцїв всїх, що знають адреси наших людий в Німеччинї, подати їх як найскорше до відома Товариству. Упорядковані адреси будуть передані місіонарям, а ті будуть старати ся тих людий відвідати. Відвідини місіонаря мають величезне значінє для наших людий, сподїємо ся отже, що для їх добра дістане Товариство сейчас всї знані у нас адреси перебуваня наших людий в Німеччинї. Адреси можна слати прямо карткою, або через уряди парохіяльні, котрі радо поможуть тій місиї, до Руского Товариства сьв. Рафаїла у Львові ул. Коперника ч. 36.

— **Американьскі гості у Відни.** Від кількох днів перебуває в столици Австриї окрема комісия, вислана до Европи із Сполучених Держав, в справі виставы яка має відбути ся в Сан Франціско в 1915 р. Провідником комісиї є предсїдатель вистави mr. John Hays Haumond. Вистава буде від 20 лютого до 4 грудня 1915 р. Комісию, зложену з 9 осіб представив в суботу американьский амбасадор Цісареви. Предсїдатель сталої виставової комісиї у Відни др. Фабер, видав в честь гостий снїданя, на якім були міністри Берхтольд і Гуссарек. Вечером було в американьскій амбасаді принятє, в якім брав участь міністер Берхтольд. Крім того були також там міністри бр. Гайнольд і ген. Ауфенберґ.

— **Право будови на чужім ґрунті.** Закон в тій справі ухвалив парлямент сего року в марцю і Цісар его санкционував. Закон постановляє, що державі, краям, громадам, церквам прилюдним фундациям можна віддавати свої ґрунти під „право будованя" на них. Угода така не може коротше тревати як на 30 літ, а довше як на 80. По тім часї будинок переходить на власність власника ґрунту, який о скілько не було иншої угоди, мусить заплатити власникови одну четверту часть тогочас-

---

поправило ся і гості готелю Сізайд сиділи на отвертій веранді, з котрої представляв ся чудний вид на широке море. То була якраз обідова пора і богато слуг було занятих накриванем в столовій салї.

Між гостями, що забавляли ся на веранді, була й згадана Француженка. В готелевій книзі записала ся она яко Міс Клер де Ст. Льоран з Торонто. Хоч молода Француска чи радше Канадийка не мешкала в готели Сізайд, то всетаки заходила туди на обід.

Страви того готелю мали, бачите, якусь славу в Брайтні і богато купелевих гостий, що мешкали в инших готелях або в приватних пансіонах, заходили завсїгди на обіди і вечері до готелю Сізайд.

Ударом в металевий кружок давали знати, що можна вже заходити до столової салї.

Столи були розставлені кождий окремо так, що й менші родини або приятелї, що не хотїли засїдати до довгого спільного стола, могли сидїти собі вигідно зовсїм окремо.

При однім з малих марморових столів звела якась дивна судьба Міс Ст. Льоран з Американцем.

Міс Ст. Льоран стала була в тім короткім часї, від коли перебувала в Брайтнї на курациї, очевидним любимцем всїх гостий. Єї весела вдача та забавні дотепи проганяли нудьгу навіть в слїтну пору а на всїх прогульках і забавах таки не можна було без неї обійти ся. Із случайної розмови з нею довідали ся гості, що єї батько займає становище висшого офіцира і задля того єї товариска повага набрала ще тим більшого значіня.

Про Американця можна було мало що сказати. Від старшого кельнера довідали ся, що він називає ся Ґарфільд і має в Філядельфії великий склеп з дорогоцїнностями. Дальше стало звістно, що властитель готелю дуже низько єму кланяє ся, бо він винаймив у него дві найдорожші комнати, їсть богато і в за перший тиждень свого побуту заплатив точно і то без всякого торгу.

Дами про Американця всї як би змовили ся, однаково говорили; казали, що то якийсь страшенний нудяр.

Та й нинї сидїли они обоє при столї десить мовчаливо. Ґарфільд звичаєм американьских янкесів, що то о нічім не думають як лиш о своїм інтересї, не оглядав ся на нікого лиш пхав в себе, кілько дало ся; его сусїдка відклонювала ся ввічливо і до других столів, або з подякою підносила склянку, коли якийсь знакомий пив до неї.

Підчас обіду показав ся одного разу і властитель готелю Містер Паддель.

З повною сьвідомостию свого достоїнства переходив він з повагою попри ряди столів. Єго кругле червоне лице усьміхало ся дружно до добрих знакомих, а знатнїйшим гостям кланяв ся низонько.

До тих знатнїйших належали й Ґарфільд та Міс Ст. Льоран.

Коли Паддель минув їх стіл, нахилив ся Ґарфільд низько на стіл, щоби досягнути тацу стоячу на серединї.

Коли через то підсунув ся головою близше до Канадийки, шепнув до неї так тихо, що ледви було чути: Отже завтра!

Хоч і як він тихо шепнув а молода дама его зрозуміла.

Взяла сервету до руки, притулила до губ і відповіла так само тихо і коротко: Добре!

Задля того, що ніби обтирала ся серветою ніхто не видїв того, як она рушала губами і она зараз по тім, якби нічого не стало ся, почала знов їсти вилками. Як звичайно казала подати собі тузин устриць і спожила їх попиваючи портером і анґлїйским пивом.

Пополудни встала від стола і прощаючись кивнула головою до Американця а той відповів на то так само холодно і байдужно сповняючи формальність.

Опісля пішла на побереже, щоби там в товаристві нових знакомих забавляти ся по обідї.

*

Міс де Ст. Льоран вклякнула в своїй привітній комнатцї перед своїм плоским куферочком.

Розгорнула борзенько біле як сніг біле, аж досягнула пальцями майже самого спода куферка і видобула звідтам якийсь твердий подовгастий предмет. Коли его розвинула, показало ся, що то було старанно запаковане пуделочко.

На накривочцї пуделочка була виписана великими золотими буквами фірма якогось льондоньского базару, в котрім продають всїляке дранте по однїй і тій самій цїнї, не більше як по коронї. Коли молода дама отворила то пуделочко, проявив ся на єї хорошеньких устах ніби якийсь трохи глумливий усьміх, ніби усьміх якогось вдоволеня.

В пуделочку була шпилька, якої уживають мужчини до краваток, а в нїй була вправлена штучна перла.

Імітацию можна було назвати дуже вдачною, бо лиш добрий знаток міг би був розпізнати, що тота матово блискуча, майже як грушка подовгаста перла то не правдива, лиш штучно зроблена.

Канадийка вийняла осторожно перлу з позолочуваної шпильки, приступила до вікна і стала їй придивляти ся до сьвітла.

По єї лици було видко, що она вдоволена успіхом своєї роботи. Вложивши перлу до кишенї, взяла пуделочко і хотїла вже кинути его в піч, але в послїдній хвили надумала ся, вложила до него назад шпильку, не маючу вже ніякої вартости і упхала між своє біле в куферок. Глянула відтак на годинник і переконала ся, що треба вже спішити ся, коли не хоче на обід спізнити ся. Отже убрала ся чим скорше і вийшла.

В готели Сізайд позасїдали вже були гості до стола, коли міс Ст. Льоран прийшла. Розклонюючись на всї боки, сїла собі коло стола, коло котрого сидїла якась старша, знакома її з побережа.

Ледви що привитала ся, як вже й повела очима по сали, але так осторожно, щоби того не пізнати, що она розглядає ся.

Ґарфільд сидїв зараз коло веранди при столї з двома якимись панами. Інстинктивно глипнув і він і їх очи хвилинку ніби щось порозмавляли з собою.

(Дальше буде).

ної ціни. Після сего закона, сей, якому признано право будованя, мусить бути записаний в окремім гіпотечнім виказі, а закон постановляючи, що само вже „право будованя“ є недвижимостию, а будинок его приналежностию, уможливляє фінансовим інституциям, яким вільно давати кредит лише на недвижимости, даванє амортизацийної позички вже на само „право будованя“. Ведена екзекуция проти власника ґрунту не нарушує „права будованя“. Закон сей буде мати особливе значінє для міст, в яких звичайно велика скількість ґрунтів є власностию громади і ся буде мати право уділяти „права будованя“.

— **Обовязуюча сила вирків заграничних духовних судів для подружих справ в Австриї.** Адміністрацийний трибунал оповістив сими днями вирок що-до переведеної дня 27. марта с. р. розправи, в якій рішало ся питанє, чи на основі вироку заграничних судів духовних для подружих справ можна переводити зміни в метриках в Австриї. Справа була така: Дочка властителя більшої посілости Ольга Мария Зофія de Кживда Кешковска оставала в подружю з властителем більшої посілости з Росиї, Йосифом Карским, заключенім після римо-католицкого обряду. З огляду, що муж мав постійне місце осідку в Росиї також его жінка через подруже набула росийске горожаньство. З часом внесла молода жінка позов о подружий розділ против свого мужа, покликуючи ся, що погрозами присилував еї теперішний муж до заключеня з ним подружа проти еї волі. Духовний суд для подружих справ в Сандомірі в Росиї признав згадане подруже неважним з причини обави і насилы. Сей вирок затвердив митрополичий суд в Варшаві як друга і послідна інстанция. Розведена жінка вернула опісля до Австриї і робила заходи в римо-католицкім уряді парохіяльнім в Тарноруді в Галичині, щоби вписано в метриках на основі того вироку росийского суду духовного неважність подружя. Та дотичний уряд парохіяльний відмовив просьбі розведеної жінки, а також намістництво і міністерство для внутрішних справ відкинули еї жалобу з того приводу внесену, мотивуючи свое становище тим, що до узнаня неважности в Австриї компетентні є цивільні а не духовні суди, і тому лиш на основі вироку цивільного можна перевести потрібні зміни в метриках. Понадто заходить в тій справі брак взаїмности в Росиї і Австриї. Против сего рішеня внесла розведена жінка через повновластника посла дра Е. Левицкого жалобу до адміністрацийного трибуналу, яка опирала ся на тім, що після росийского права компетентни в супружих справах є духовні суди, а супротив того вирок такого суду не підпадає сумнївови що до правного відношеня ані що до автентичности. В тій мірі не є компетентними адміністрацийні власти важність судових вироків квестіонувати. В оповіщенім отже вироці адміністрацийний трибунал прихилив ся до виводів жалоби і рішенє міністерства зніс як протизаконнне. В мотивах подано, що адміністрацийні власти не управнені відмовляти обовязуючої сили заграничним вирокам в подружих справах, а противно обовязані при дотичнім розвязуваню питаня що до справлюваня метрик, викликаного таким рішенем послугувати ся співділанем цивільних судів а в разі потреби міністерства справедливости.

— **Бунт вязнів.** З Будапешту доносять, що в домі поправи в Браіда зворохобили ся вязні против заряду. Забарикадували ся в одній з кель і почали правильне бомбардованє при помочи куснів дерева і виломаних крат. Підчас переговорів директора з вязнями, они видерли одному з дозорців наладований карабін і вистрілили кілька разів до дозорців. Дозорці ужили оружия, при чім убили 2 вязнів, а кількох тяжко зранили. Чотирох заковано в кайдани.

— **Засуд анґлійскої горожанки в Росиї.** В Анґлії викликало велике вражінє засудженє варшавским судом анґлійскої горожанки панни Катерини Малецкої на 4 роки примусових робіт на Сибірі і утрату всіх прав. Справа мала ся так. Панна Малецка є дочкою Поляка, котрий перед 50-ма роками виеміґрував до Анґлії на постійний побут. Там оженив ся з Анґлійкою і дочку Катерину виховав також Анґлійкою. Але в послідних роках она научила ся польскої мови і познакомила ся в Льондоні з польскими еміґрантами. Перед кількома роками вибрала ся відвідати вітчину батька. Прибула до Варшави і жила тут з лекций анґлійскої мови. Зносила ся переважно з тими польскими кругами, з яких вийшли еміґранти в Льондові. Були се социялісти. Коли переводжено ревізию у социялістів, переведено і у панни Малецкої, у котрої найдено деякі зовсім маловажні письма, на основі яких полиция підозрівала еї о зносини зі социялістами і арештувала еї. Анґлійска праса піднесла протест против тої самоволі росийского уряду і зібрала на кавцию задля увільненя панни Малецкої 20.000 рублів, які переслано до Варшави. По засуді судовою палатою оборонець панни Малецкої хотів зложити кавцию, щоби оставлено еї на свободі, але судова палата відкинула то предложенє і панна Малецка остала на дальше увязнена. Оборона внесла ще касацийну жалобу, а гроші відослала назад до льондоньских часописий. Справу Малецкої порушено вже в анґлійскім парляменті в запиті до міністра заграничних справ Ґрея.

Телеґрами.

Відень 21 мая. Wiener Allg. Ztg. доносить, що в сім році побір рекрута відбуде ся на підставі підвисшеного контингенту і то без взгляду на те, як уложать ся відносини на Угорщині. Супротив того треба надіяти ся великих буч в угорскім соймі.

Константинополь 21 мая. Рада міністрів ухвалила видалити всіх Італіянців з Туреччини з виїмком зелізничих робітників, духовеньства і вдів. Видаленим визначено реченець 14 днів.

Париж 21 мая. Figaro остро виступає против кандидатури Делькассе на президента палати, вказуючи, що стан фльоти француской є такий, що міністер маринарки не сьміє покидати свого уряду.

Париж 21 мая В палаті послів внесено проект закона о полученю всіх француских кольоній бездротним телеґрафом Маркоиїого. Потрібний кредит 10 міліонів буде розложений на 5 літ.

Льондон 21 мая. Князь Юрий Кумберленд що в заступстві короля анґлійского Юрия їхав на похорон даньского короля Фридриха VIII., наїхав коло містечка Фрізах в Бранденбурґії автомобілем на дерево. Автомобіль розбив ся, а князь і его товариш погибли на місци. Шофер лиш легко потовк ся.

Надіслане.

Colosseum Германія

Від 16 мая 1912 р.

Schenk Marcelly Troupe, надзвичайні акробати. — **The 5 Brunnos**, танці cowbo-ів. — **Piefke & Paffke** з своїм сензацийним куфром. **Guarany**, індийска таночниця з вужами. — Париські манекіни, оперетка. — **Gross Arz & Tick**, жарт в робітни малярскій. — **Bradfornel & Brighton**, комічні циклісти. — **Duo Sternegg**, пародия „Сальоме“. — **Kitty Starling**, танці акробатичні.

ВІТОҐРАФ і т. д. і т. д.

В неділї і сьвята 2 представленя о годині 4 і 8 вечер.

Білети можна вчаснійше набути в Бюрі дневників ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділі і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелїзниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видае

Білети складані комбіновано-окружні до всіх і зі всіх значнійших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелїзницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всіх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелїзничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет мае бути важним.

Телеграфічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).